

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 52/02-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. apríla 2002 prerokoval žiadosť P. T., bytom Ž., o ustanovenie právneho zástupcu a predbežne prerokoval jeho sťažnosť pre namietané porušenie práv nečinnosťou Okresného súdu v Žiline vo veci sp. zn. 8 C 438/93 a takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti P. T. o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**

2. Sťažnosť P. T. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 12. februára 2002 doručené podanie označené ako „Podnet na prešetrenie“, ktorým P. T., bytom Ž. (ďalej len „navrhovateľ“), namietal porušenie jeho základných práv a slobôd konaním Okresného súdu v Žiline (ďalej len „okresný súd“) vo veci sp. zn. 8 C 438/93.

Navrhovateľ uviedol, že 1. júna 1993 podal na okresný súd žalobu „na náhradu škody z titulu pracovného úrazu v priamej súvislosti so službou“. Vec bola vedená pod sp. zn. 8 C 438/93. Do 14. januára 1998 sa konali iba štyri súdne pojednávania. Keďže súd nebol schopný ukončiť konanie vo veci, podal písomnú sťažnosť adresovanú do rúk predsedu okresného súdu.

Na túto sťažnosť odpoveď nedostal, preto 23. februára 1999 podal sťažnosť predsedovi Krajského súdu v Žiline. Dňa 10. apríla 2001 podal sťažnosť Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré ho informovalo o tom, že bude vec sledovať a o výsledku bude navrhovateľa informovať. Navrhovateľ preto žiada vec prešetriť a vykonať nápravu v jeho kauze. K podaniu pripojil odpoveď na sťažnosť predsedu okresného súdu z 20. februára 2002.

Podanie navrhovateľa nespĺňalo náležitosti návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Navrhovateľ neuviedol, porušenie ktorých základných práv alebo slobôd namieta ani akého rozhodnutia sa v tejto súvislosti domáha. K sťažnosti navrhovateľa taktiež nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd listom z 13. februára 2002 vyzval navrhovateľa na doplnenie návrhu na začatie konania, pričom mu uložil lehotu na odstránenie uvedených nedostatkov. Navrhovateľ listom z 11. marca 2002 doplnil podanie, avšak neodstránil vytýkané nedostatky a zároveň z dôvodu nemajetnosti požiadal o právne zastúpenie.

Listom z 18. marca 2002 bol navrhovateľ poučený o možnosti právneho zastúpenia, ako aj o predpokladoch na ustanovenie zástupcu v konaní pred ústavným súdom, pričom mu bolo zaslané tlačivo na preukázanie majetkových pomerov s poučením, aby ho v lehote do 14 dní predložil ústavnému súdu s tým, že ak v stanovenej lehote podanie nedoplní, súd môže jeho podanie odmietnuť na predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Navrhovateľ výzvu na doplnenie podania prevzal 22. marca 2002, avšak v stanovenej lehote podanie nedoplnil.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nie je ústavný súd príslušný, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neoprávnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť navrhovateľa z 12. februára 2002 ani jej doplnenie z 11. marca 2002 nespĺňajú zákonom predpísané náležitosti návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde. Navrhovateľ napriek upozorneniu na možný postup a odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona na výzvu doposiaľ nereagoval.

Navrhovateľ požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu.

Podľa § 31a ods. 2 zákona o ústavnom súde v spojení s § 30 ods. 1 a 2 a § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku môže ústavný súd ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

Dva z týchto predpokladov navrhovateľ splnil tým, že požiadal o ustanovenie právneho zástupcu a nešlo o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Na preukázanie tretieho predpokladu, a to odôvodnených pomerov navrhovateľa, bol tento vyzvaný 18. marca 2002, avšak na výzvu ústavného súdu v stanovenej lehote nereagoval.

Bez splnenia všetkých troch predpokladov súčasne nemožno navrhovateľovi ustanoviť právneho zástupcu, na čo bol citovaným listom upozornený, ako aj na možné právne dôsledky nesplnenia výzvy. Jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu preto ústavný súd nevyhovel.

Vzhľadom na túto skutočnosť bola sťažnosť navrhovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. apríla 2002